

Arrest

nr. 105 904 van 26 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 januari 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering – bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 29 juli 2010 een aanvraag in tot inschrijving in Gent, bij zijn Belgische echtgenote. Op 23 september 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart. Op 27 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Op 23 januari 2013 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf in het Rijk. Op 23 januari 2013 nam de gemachtigde een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

In het administratief dossier bevindt zich een faxbericht van 24 januari 2013: *"Bijgevoegd vindt u de verklaring afstand van beroep en vrijwillige terugkeer. Betrokkene wil zo snel mogelijk terugkeren naar Turkije, Ankara. Gelieve hiervoor het nodige te doen"* en volgende verklaring: *"Met de hand geschreven verklaring dat u zo snel mogelijk wil terugkeren naar uw land van herkomst, namelijk, Turkije, en dat u niet in beroep wenst te gaan tegen de beslissing die u werd betekend: (handgeschreven verklaring in het Turks)."*

Verzoeker betoogt het volgende:

"Dat evenmin door de Dienst Vreemdelingenzaken mag én kan opgeworpen worden dat de verzoekende partij reeds een document tot vrijwillige terugkeer heeft getekend. Dat het immers zo is dat de verzoekende partij dit heeft getekend op grond van dwaling. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan de verzoekende partij heeft meegedeeld dat hij thans illegaal in België verblijft - quod non. Dat omwille van die redenen de verzoekende partij het beter achtte om op vrijwillige basis terug te keren. Niemand wordt graag opgesloten én zeker niet als dit geschiedde op onwettige basis ; een rechtsstaat onwaardig. Dat de beslissing van de verzoekende partij teneinde akkoord te gaan met vrijwillige terugkeer dan ook enkel steun vindt op basis van manifest foutieve informatie. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet kan beroepen op haar eigen fout (= nemo auditur propriam turpitudinem allegans). Dat het getekende document tot vrijwillige terugkeer derhalve voortspuit uit een onwettige situatie - verzoeker had immers nooit mogen opgesloten zijn en dat deze dan ook volledig buiten beschouwing dient gelaten te worden."

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat voormelde verklaring van 24 januari 2013 zou zijn aangetast door een dwaling in zijn hoofde. Bij dwaling is er sprake van een onjuiste voorstelling van zaken en een gebrek in de wilsvorming.

In het administratief dossier bevindt zich een document "Verklaring terugkeren voorkeursbestemming":

"Betrokkene wenst bij een repatriëring naar zijn herkomstland terug te keren naar volgende eindbestemming, voor zover dit mogelijk is: Internationale luchthaven van Ankara. Aan betrokkene is duidelijk gemaakt dat dit niet steeds kan ingewilligd worden; alles hangt af van de praktische, organisatorische en juridische beperkingen. Bovendien kan het enkel gaan om internationale luchthavens in grote bestemmingslanden buiten de Europese Unie."

Uit voorgaande blijkt dat de beslissing van verzoeker tot vrijwillige terugkeer en afstand van beroep niet aangetast is door dwaling aangezien hij een eindbestemming naar keuze heeft opgegeven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat "de Dienst Vreemdelingenzaken aan de verzoekende partij heeft meegedeeld dat hij thans illegaal in België verblijft". Uit nergens blijkt dat er sprake is van een onjuiste voorstelling van zaken of dat de beslissing het gevolg is van een gebrek in de wilsvorming van verzoeker.

Verzoeker betoogt dat hij bij deze Raad een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de beslissing van 27 september 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan het recht van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). De Raad heeft voornoemd beroep verworpen met arrest nr. 105 900 van 26 juni 2013.

Artikel 39/79, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.”

Verzoeker heeft zich vrijwillig laten repatriëren.

Als algemene regel geldt dat het aan de verzoekende partij toekomt het bestaan van een belang aan te tonen en eventuele twijfel daaromtrent weg te nemen (RvS 5 juli 1990, nr. 35 400; RvS 5 maart 1991, nr. 36558; RvS 24 september 1991, nr. 37 685; RvS 18 januari 1993, nr. 41 599; RvS 27 september 1995, nr. 55 429). Dit belang dient te bestaan tot op het moment van de uitspraak (RvS 26 november 1985, nr. 25 907).

Verzoeker zet in de synthesememorie of verzoekschrift niet uiteen welk belang hij heeft bij de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, noch blijkt dit op voldoende duidelijke wijze uit de uiteengezette feiten en aangevoerde middelen (RvS 28 april 1976, nr. 17 583).

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC